॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ११ ॥ १९ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गिर्यमांबुक्षेर्मनांबज्जानिङ्कतारानैःचूर्णिताक्षिप्तदुग्यानां थिमेवच॥ १३॥ अजुनंचशारैवीरःस्मयमानोभ्यवाकिरत् ॥ एतस्मिन्नंतरेपार्थःसज्यंकतामहद्दनुः॥ १४ ॥ विशेषिष्यनाचार्यसवसिविदुषांवरः ॥ मु पन्निव॥मामजित्वानबीभत्सोशक्योजेतुंजयद्वयः॥ ७॥एताबहुकातंद्रोणःशस्वातैरवाकिरत्॥ सर्थाश्वध्वजंतीस्णैःप्रहसन्वे तसार्थि॥ ८॥ ततोर्जनःशरवाताद्रोणस्यावार्यसायकैः ॥ द्रोणम्भ्यद्रवद्दाणैचौरक्षैमैहत्तरैः ॥ ९ ॥ विव्यायचर्णेद्रोणमनुमान्यविशापते ॥ स्रज्ञयमं गुनः॥ १०॥ तस्येषूनिषुभिभिष्ठत्वाद्रोणोविव्यायतावुभौ ॥ विषाग्निष्वतित्रस्वैरिषुभिःकष्णपांडवौ ॥ ११ ॥ इयेषपांडव मद्ग्यानांवज्जानिल्हुताश्नैः॥ तुल्यह्पागजाःपेतुर्गिर्यग्रांबुद्वेश्मॅनां॥ १९ ॥ पेतुरश्वसहसाणिप्रहतान्यजुनेषुभिः॥ हंसाहि ममुलेस्थितं॥ कतांजलिरिदंवाक्यंक्रणास्यानुमतेबवीत्॥ २ ॥ शिवेनध्याहिमांब्रधन्त्वसिचैववद्स्वमे ॥ भवत्यासादादि-ङ्आ तस्याचितयतस्वेवंफाल्गुनस्यमहास्मनः ॥ १२ ॥ द्रोणःश्रुरेरसंश्रांतोज्यांचिच्छेदाश्यवीर्यवान् ॥ विव्यायचह्यानस्यध्वजंसा मनुष्यवाजिमातंगाविद्धाःपेतुगेतासवः॥१७॥ विसूताश्र्यवजाःपेतुःसंछित्रायुषजीविताः ॥रथिनोर्थमुख्येश्यःसहसाश्रिपी विकामवहत्॥ १५॥ पुनःसमश्तानन्यान्सहस्वानिवातिनः॥ विक्षेषायुत्रश्यान्यांस्तेघ्रन्रोणस्यतांचम्॥ १६॥ तैःसम्यगस्तैवीलि ॥ सद्रोणमेचःशार्वष्टिनौःप्राच्छाद्यन्मेघड्वाक्र्रमीन्॥ २२ ॥ अथात्यर्थविस्ष्टेनद्विषतामसुभोजिना ॥ आजघ्रेवक्षसिद्रो ॥ २०॥ रथात्र्यदिपपरयोघाःसलिलौघाइबाद्धताः ॥ युगांतादित्यरश्स्याभैःपांडबाखशारेहंताः ॥ २१ ॥ तेपांडबादित्यशाराधुजा भवान्षिरमामित्यंथमेराजसमोषिच॥तथारुणसमश्रेवसत्यमेतद्रवीमिते ॥ ४॥ अश्र्यामायथातातर्सणीयस्वयानघ । सित्तम॥ ५॥ तब प्रसादादिन्छेयंसिष्राजानमाहवे॥ निहंतुंद्विपदांश्रेष्ठप्रतिज्ञांरक्षमेप्रभो ॥ ६ ॥ संजयउबाच ॥ सिविक्व लितसर्वांगः सितिकंपेयथाचलः ॥ धैर्यमालंब्यबीभत्मुद्राणंविव्यायपत्रिभिः॥ २४॥ गंचपट्शतान्वाणान्गृहाल समास्थायनवाभःसायकः सतुद्रोणसमासाद्यव्हस्यः डेताः॥१८॥ चाणतासि उक्रियांशान्यांधांनेष्पंत नवत:घष्टेवारिविप्रहताडव 0 | 3 | 5 | 8 | 6 | 6 | 6 | । कितिनाचित्रयोधिना ॥

इतियथासंस्पेनान्वयः॥ १९॥ २०॥ २१ ॥ १२॥ ११॥